

Keder, idet denne da repræsenterer Medejerne og Selskabet over for Registrerings-Myndighederne. Det er nemlig indlysende, at disse med Høje kunne kræve kun at have at gøre med Enteltmand som Repræsentant for Kederiet, og denne Repræsentation synes da passende at kunne henføres til den bestyrende Kedeers Forretningsomraade. Da han ifølge Sølovens § 11 repræsenterer Kederiet for Retten, maa en analog Beføjelse til at repræsentere det over for Administrationen falde absolut naturlig. Er derimod ingen bestyrende Keder navngivet, indtræder ogsaa ifølge Lovforslaget i disse administrative Forhold en lignende Følge, som Sølovsforslaget § 10 forudsætter i processuelle Forhold, nemlig at Registrerings-Myndighederne kunne henvende sig til hver af Underskriverne. For det Tilfælde, at Skipperen selv maatte være Skibets Ene-ejer, og denne selvfølgelig kan forventes jævnlig at være fraværende fra Riget, har Lovforslaget paabudt, at han i Anmeldelsen skal opgive en her i Riget bosat Person, der er bemyndiget til at optræde paa hans Vegne over for Registrerings-Myndighederne, saaledes at Henvendelser fra disse kunne rettes til denne Fuldmægtig med forpligtende Virkning for Ejeren; jfr. Cirkl. 9. Oktbr. 1875.

Hvad Anmeldelsens Indhold i øvrigt angaar, trænger det ikke til nærmere Begrundelse, at den skal indeholde Angivelse af alle de Skibet og dets Ejer eller Medejere vedrørende Forhold, hvorom Skibsregistret skal meddele Oplysning. Ligeledes er det alt Sp. 3397—3400 begrundet, hvorfor der i samme skal staa en udtrykkelig Bemærkning, om Skibet tidligere er blevet foreløbig registreret, og Sp. 3379—80 forklaret, hvorfor det skal anmærkes, hvis der samtidig anmeldes en Flerhed af Skibe til Registrering, eller den eller de samme Ejere tidligere have faaet et eller flere saadanne registrerede. Naar det endelig endnu er krævet, at Havnen, hvori Skibet er beliggende, skal være nævnt, er dette til Underretning for Registreringskontoret, der i Særdeleshed behøves, hvor der findes en Flerhed af Havne i samme Registrerings-Distrikt. Af Hensyn til den Mængde Kendsgerninger, som Anmeldelsen herefter skal omtale for at være behørig affattet, er det foreskrevet, at den skal være affattet efter en af Justitsministeriet godkendt Formular. En saadan vil nemlig indeholde en hensigtsmæssig Hjælp og Vejledning for den private Mand til ikke at forbigaa noget, som nødvendigtvis maa medtages.

Til § 14.

Idet vi forudstille den Bemærkning, at Forstrifterne i denne Paragraf om de Bilag, der skulle ledsage Anmeldelsen, til en vis Grad ere overensstemmende med, hvad derom er bestemt i Lov 13. Marts 1867 § 9, skulle vi her blot særlig gøre opmærksom paa Afvigelserne. Lov 1867 § 9, 2° kræver en med de fornødne Oplysninger bilagt Erklæring om, at de vedkommende Ejere eller Bestyrere fuldstgøre Betingelserne for, at de eller det af dem styrede Selskab kunne eje danske Skibe, og der tilføjes senere hen i Paragrafen, at hvis der opstaar Tvivl om, hvorvidt vedkommende Anmelder er berettiget til at eje dansk Skib, bliver dette at bevise ved Attest fra Øvrigheden i hans Hjemsted.

Bed Lovforslagets noget afvigende Affattelse er man i det hele taget gaaet ud fra, at Bureauet som retsmyndig Myndighed selv skal have den Pligt at skønne over, hvorvidt den eller de paagældende Personer fuldstgøre de udkrævede nationale Betingelser, medens Anmelderne skulle forsyne det med et fornødent Materiel af Kendsgerninger, hvorpaa Skønnet skal kunne bygges.

Hvad det i den her omhandlede Henseende kommer an paa ifølge Sølovsforslagets § 1, er, om Ejeren eller Medejerne eller det Skibet ejende Aktieselskabs Bestyrelses Medlemmer ere bosiddende i den danske Stat, idet de i Almindelighed, nemlig bortset fra de ekstritoriale Personer, derved tillige fuldstgøre den Betingelse at være danske Underaatter, og derhos enten have Indfødsret — være sig i Kraft af Fødsel i Henhold til Reglerne i Indfødsretten 15. Jan. 1776 eller i Kraft af Lov, jfr. Grundlovens § 51 — eller i mindst to Aar have været bosatte i den danske Stat.

For de indfødte Underaatters Vedkommende maa det derhos paases, at deres Indfødsrets Virkninger ikke ere suspenderede i Medfør af Lov om Tillæg til Indfødsretten 25. Marts 1871, eller, for saa vidt det maatte have været Tilfældet, at de da igen ere traadte i Kraft i Medfør af Forstrifterne i samme Lov.

At Anmelderne fuldstgøre de her anførte Betingelser, navnlig i Henseende til Bopælen, vil efter Omstændighederne være ligesom notorisk paa Stedet. I saa Fald vil Registreringskontoret kunne bevise den paagældende Kendsgerning, og dette Vidnesbyrd kan da tages for fulde. I andre Tilfælde vil en relevant Kendsgerning lade sig oplyse ved autentiske Beviser, saasom Fødestedet ved Udskrift af Kirkebogen. Men for saa vidt som dette ikke lader sig gøre, og